

[Bertel Dahlgaard.]

forskelligt Materiel er nødvendigt efter Ty-skernes Plyndringer, men vi tager allerede nu Forbehold med Hensyn til det foreslaaede Beløbs Størrelse, som bl. a. omfatter 44 Mill. Kr. til ekstraordinær Anskaffelse af Krigsmateriel, 23 Mill. Kr. til Flaadens Nybygninger og Vedligeholdelse samt en ordinær Bevilling paa 12 Mill. Kr. til Hærens Krigsmateriel.

For det første maa det dog forventes, at Flygtningespørgsmaalet løser sig saa vidt, at de indkaldte Styrker til Vagttjeneste her kan indskrænkes. Maa jeg i øvrigt — naar jeg nævner Flygtningespørgsmaalet — sige, at det forekommer mig, at der her i dette høje Ting lyde den største Anerkendelse for det overordentlig vanskelige Arbejde, det ærede Medlem Hr. Kjærboel har udført som Leder af Arbejdet med Flygtninge-administrationen. Jeg er overbevist om, at alle hans Kolleger her i Tinget er ham overordentlig taknemmelige derfor.

Med Hensyn til de paa de militære Budgetter foreslaaede Materielanskaffelser da tror jeg, de maa gøres til Genstand for en nærmere Overvejelse. Det er anerkendt fra alle Sider, at der ikke i dette Øjeblik kan foretages noget Skøn over Karakteren af en kommende Forsvarsordning eller de internationale Forpligtelser i saa Henseende, og det er i hvert Tilfælde underkastet megen Tvivl, ogsaa fra speciel sagkyndig Side, om ikke meget af det Materiel, der nu anskaffes, vil vise sig forældet og uhensigtsmæssigt kort Tid efter Anskaffelsen. Hertil kommer endelig, at Anskaffelsen af Krigsmateriel til saa store Beløb i høj Grad modarbejder den økonomiske Genrejsning herhjemme, ligesom vor valutamæssige Stilling maa sætte snævre Grænser med Hensyn til Anskaffelser i Udlandet.

De tre her nævnte Forhold maa medføre, at Spørgsmaalet om Besparelse paa det store militære Budget maa tages op til særlig Overvejelse. Det maa blive saadan herhjemme, at militære Forhold, ligesom Forhold paa det civile Omraade, kan drøftes ud fra rent saglige økonomiske Betragtninger, uden at det straks bliver til en Diskussion om specielt forsvarspolitiske Problemer paa et Tidspunkt, da alle maa indrømme, at Forudsætningerne for en saadan Diskussion slet ikke er til Stede.

Jeg tror, at saadanne rent saglige Synspunkter deles af meget vide Kredse, ganske uanset forskellige Synspunkter paa det forsvarspolitiske Omraade. Jeg gør saaledes opmærksom paa en autoritativ Udtalelse, der fremsattes i sidste Nummer af „Tids-

skrift for Industri“, og som ogsaa indeholder en begrundet Kritik af allerede stedfundne Dispositioner med Hensyn til store Indkøb af Krigsmateriel i Udlandet. Tidsskriftet skriver:

„Det synes, som om Tilvejebringelsen af vort Forsvarsberedskab paa de forskellige Omraader hidtil er foregaaet i et Tempo, som ikke staar i rimeligt Forhold til den Klarhed, der paa det nuværende Tidspunkt hersker med Hensyn til de Op-gaver, der i Fremtiden skal paahvile For-svaret. Med Henblik paa Beslutninger af vidtrækkende økonomisk Natur skulde der ogsaa være al Anledning til at lade Erfaringerne fra Krigstidens uhyre Ud-vikling paa de mange militæretekniske Omraader udkrystallisere sig noget nær-mere. De store Indkøb i Udlandet af Ma-teriel og Udrustningsgenstande til vort Forsvar har medført et Valutaforbrug, som ikke staar i rimeligt Forhold til vore Be-talingsmuligheder.“

Man føjer saa til, at man

„inden for de forskellige Forsvars-grene, Politiet og Civilbeskyttelsestjene-sten har lagt Beslag paa meget af Landets unge Arbejdskraft, der i højere Grad burde have været udnyttet inden for den civile Produktion“.

Maa jeg dernæst udtale min bestemte Forventning om, at den højtærede Regering søger opgivet den ulyksalige Tanke om, at danske Tropper skulde deltage i Besættelsen af Tyskland. Uanset hvilket letsindigt Tilbud der i saa Henseende i sin Tid maatte være antydnet, maa dog alle Forudsætningerne herfor nu være bortfaldet, efter at Danmark i halvandet Aar har baaret de militære og økonomiske Byrder ved 200 000 tyske Flygtninges Ophold her i Landet. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller beklagede her i Tinget i Gaar, at jeg andetsteds havde fremsat saadanne Synspunkter i denne Sag. Jeg ønsker netop over for det ærede Medlem meget stærkt at understrege, at dette mit Syn er dybt rodfæstet hos mig, og det særlige Ansvar, som det ærede Medlem har i denne Sag, har jeg altid bebrejdet ham stærkt. Det er ikke blot Spørgsmaalet om fælles Byrder, som det ærede Medlem mener vi skulde deltage i. Jeg mener nu i øvrigt, at de Byrder, Krigen og Efterkrigstiden har lagt paa os, er saadanne, at vi ikke behøver at blues over for den øvrige Verden, ligesom jeg tror, at man derude vel har følt, at ogsaa vi er besjælet af Solidaritetens Aand. Men alt dette forekommer mig ikke at være det afgørende. Det afgørende er, at det ærede Medlem burde forstaa, at Dan-